

edicija

urednik
Alen Bešić

Copyright © Branislav Živanović, 2022.

Copyright © za ovo izdanje Kulturni centar Novog Sada, 2022.

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se koristiti niti reproducovati u bilo kom obliku bez pismene saglasnosti izdavača.

BRANISLAV ŽIVANOVIĆ

kargo

ja je manje od velikog slova
na početku prve rečenice
moja kičma je u mom jeziku

I
iz potpalublja

ručni prtljag

pre i posle mene je januar
carski rez na trbuhu vremena
stih za slomljeni časovnik srca

svuda žuri i nikud ne stiže
vuče prtljag krivice i stida
dubok ruksak za uzana pleća

kašnjenje je opiranje smrti
mehanizmom proticanja krvi
padam sporo podnosim se teško

*

otvorim pogled vatra se digne
knjigu progutam
naiskap

burn baby burn cvrče
crveni jezici farenhajta
bacaju senke što cvetaju visoko

u morbidnim očima
stihovi su boravište šumama
odbeglim pred pohotom požara

iščitavajući napisano
iznova proživljava sramotu
stid koji se stidi svog stida

u meni je ostalo
sasvim malo svetla
da bih jasno mogao da vidim

kada naučim voleti sebe
progovoriću pesmom
koja će ugrejati svet

*

sve teže spuštam se niz stihove
ovim sidrom što traži dubinu
da se otkine u postojanje

ćutim lakše nego što govorim
razmišljam brže nego što pišem
čitam bolje nego što se sećam

u svakom ponovo vidim novo
toplom melanholijom umora
vraćam se ali nikada isti

senkom kraja ka zori početka
prilazim sa različitih strana
jer ovde sve drugačije boli

oprezno silazim među reči
prenoseći sopstvenu težinu
lica iz jedne ruke u drugu

moj stid je uporište mog ega
on moje vrhunce čini manje
visokim moja dna manje niskim

iskustvo ponora koje nema
o čega da slomi propadanje
prazno zuri u stupor svog sada

jednom prevaren duplo oprezan
dežuram oko rupa u sebi
pred tvojom samouverenošću

bela pučina umiva čelo
podiže ga kao spomenicu
pogled potonuo do tišine

stih sam što ništa ne dodiruje